

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Dana Schutz, *Sea Group*, 2021
Λάδι σε καμβά, 238.8 x 238.8 εκ
© Dana Schutz/ Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης και των
David Zwirner, Thomas Dane Gallery and CFA Berlin
Φωτο: Maris Hutchinson

Dana Schutz: The Island

Επιμέλεια: Courtney J. Martin

16 Ιουνίου 2024 – Μάρτιος 2025

Εγκαίνια: Κυριακή 16 Ιουνίου, 11 πμ - 8 μμ

Ξεναγήση της έκθεσης με την καλλιτέχνη Dana Schutz, την επιμελήτρια Courtney J. Martin και τη διευθύντρια της Συλλογής Γιώργου Οικονόμου Skarlet Smatana: Κυριακή 16 Ιουνίου, 11 πμ έως 12

Η Συλλογή Γιώργου Οικονόμου με ιδιαίτερη χαρά ανακοινώνει την έκθεση *The Island (Το Νησί)*, την πρώτη έκθεση της Αμερικανίδας καλλιτέχνης Dana Schutz (γεν. 1976) στην Ελλάδα.

Καταλαμβάνοντας και τους τρεις ορόφους της Συλλογής, η έκθεση παρουσιάζει εξέχοντα έργα μιας πορείας πάνω από 20 χρόνων, από τα πρώτα ώριμα έργα της Schutz που έγιναν στις αρχές της δεκαετίας του 2000 έως ένα πρόσφατο έργο που ολοκληρώθηκε αυτή τη χρονιά, προσφέροντας έτσι στο θεατή τη δυνατότητα να παρακολουθήσει την εξέλιξη του ζωγραφικού της έργου. Αξίζει να υπογραμμιστεί ότι σε όλη τη διάρκεια της καριέρας της, η δουλειά της βρίσκεται σε αντίθεση με τη δουλειά πολλών άλλων καλλιτεχνών της γενιάς της, που είτε υιοθέτησαν τις θέσεις της αμερικανικής αφαίρεσης και του μινιμαλισμού ή στράφηκαν προς μια υλικότητα παραδοσιακά συνυφασμένη με τη γλυπτική. Η αρχική έλξη της προς την παραστατικότητα – είτε πρόκειται για μεμονωμένες φιγούρες είτε μικρές αλληλένδετες ομάδες ή ακόμη και εκτενέστερα «ανθρώπινα τοπία»—την έφερε στο προσκήνιο της αναβίωσης της σύγχρονης παραστατικής ζωγραφικής. Οι εικόνες της Schutz, που χαρακτηρίζονται από έντονη φαντασία, χειρονομιακούς ελιγμούς και ζωηρά χρώματα, αναδεικνύουν μια παλέτα που εξελίσσεται ταυτόχρονα με το όλο και πιο περίπλοκο εύρος και γκάμα της δουλειάς της.

Η έκθεση *The Island* είναι μια συνεκτική παρουσίαση δεκαπέντε πινάκων και πέντε έργων σε χαρτί που καταδεικνύουν την έκταση των δεξιοτήτων της καλλιτέχνης που έχουν μετακινηθεί και εξελιχθεί σημαντικά, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Η σύγκλιση των διαφορετικών υλικών (έργα σε χαρτί και λάδια σε καμβά) είναι διαφωτιστική όσον αφορά στην προσέγγιση της καλλιτέχνης, τόσο στο μονοχρωματικό σχέδιο με κάρβουνο όσο και στη χρήση χρώματος στους πίνακες.

Ο τίτλος της έκθεσης αποτελεί ένα παιγνιώδη νεύμα αφενός στον τόπο της έκθεσης – η γεωγραφία της Ελλάδας περιλαμβάνει χιλιάδες νησιά—αλλά και στο επαναλαμβανόμενο μοτίβο των απομονωμένων μορφών που παρατηρείται σε όλο το έργο της καλλιτέχνης, ξεκινώντας από τους πρώτους χρονολογικά πίνακες της που παρουσιάζονται στην έκθεση, όπως στο έργο *Daughter* (2000), όπου μια γυναικεία φιγούρα κυριαρχεί σε μπλε φόντο.

Η Schutz έχει αποκρούσει τον ισχυρισμό ότι οι εικόνες της είναι αυτοπροσωπογραφίες ή πορτρέτα συγκεκριμένων ανθρώπων, κάτι που βασίζεται στην εύκολη υπόθεση ότι συνολικά η παραστατική ζωγραφική της είναι αυτοαναφορική. Ως αντίστιξη, ο πίνακας *Swimming, Smoking, Crying* (2009) παρουσιάζει το κεφάλι μιας ανώνυμης γυναίκας που αναπαριστά τον τίτλο, με ταυτόχρονα κωμικό και δραματικό τρόπο. Η εντυπωσιακή ικανότητα της Schutz να προτείνει, χωρίς να αποκλείει, ένα πιθανό νόημα για τις μοναχικές φιγούρες είναι εμφανής και σε δύο από τα έργα της—το *Sneeze* (2001) και το *Face Eater* (2004)—καθώς και σε μεταγενέστερα έργα όπως το *To Have a Head* (2017). Τα κομμένα σώματα της Schutz που ασφυκτιούν στα όρια του ζωγραφικού καμβά κατευθύνουν το βλέμμα του θεατή στο τρόπο που το πρόσωπο εκδηλώνει την πράξη, είτε πρόκειται για κάτι απίθανο, όπως ένα κεφάλι που τρώει τον εαυτό του, ή για μια πολύ πιο συνηθισμένη σωματική λειτουργία, όπως ένα φτάρνισμα.

Για κάποια χρόνια, η Schutz έκανε έργα σε χαρτί που έχουν τον ίδιο δυναμισμό με τους πίνακές της. Στο δεύτερο όροφο της έκθεσης, παρατίθενται μια σειρά σχεδίων με κάρβουνο, όπως το *Sleeping Head* (2024), μαζί με μια σειρά από ελαιογραφίες. Αν και τα έργα αυτά δεν σχετίζονται άμεσα, ο χαρακτηριστικός τρόπος με τον οποίο η καλλιτέχνης χειρίζεται τα πρόσωπα και τα σύνθετα συναισθήματα τους αποτελεί κοινό παρονομαστή, όπως αυτό αποδεικνύεται από τα πρόσωπα στο *To Have a Head* σε σχέση με τα σχέδια *The Philosopher* και *Bowler* (και τα δύο έργα του 2015). Οι μεταξύ τους σχέσεις ευνοούν τη σύγκριση ως προς την ικανότητα απόδοσης συναισθημάτων με βάθος, ανεξάρτητα από το μέσο που χρησιμοποιεί.

Σε όλη την έκθεση, οι πίνακες με τις μοναχικές φιγούρες της Schutz βρίσκονται σε διάλογο με τις ομαδικές σκηνές, με παραδείγματα από τις αρχές της δεκαετίας του 2000, όπως οι ετερόκλητοι διαδηλωτές του *Fanatics* (2005), καθώς και μια ανερχόμενη μάζα σωμάτων πάνω από ένα χαλαρό σωρό οστών στο πιο πρόσφατο *Sea Group* (2021). Στα χρόνια που μεσολάβησαν από τα δύο αυτά έργα, οι πίνακες της Schutz κατατείνουν στην ολοένα αυξανόμενη κατανόηση από τη μεριά της του πώς το άτομο γίνεται μέρος μιας ομάδας και πώς, με τη σειρά της, η ομάδα γίνεται ένα γεμάτο ενέργεια, ασταθές πλήθος. Οι μεγάλης κλίμακας πίνακες, πλούσιοι σε χρώμα και ζωγραφικές επιφάνειες σχολαστικά δουλεμένες, οδηγούν την έκθεση σε ένα περίπλοκο κλείσιμο.

Την έκθεση *Dana Schutz: The Island* επιμελείται η Courtney J. Martin, σε στενή συνεργασία με την καλλιτέχνη και τη Skarlet Smatana, διευθύντρια της Συλλογής Γιώργου Οικονόμου. Μια έκδοση με κείμενα της Martin, της ιστορικού τέχνης και συγγραφέα Bice Curiger, και του ζωγράφου Andy Robert συνοδεύει την έκθεση.

Σημείωμα προς τους Εκδότες

Η **Courtney J. Martin** είναι η διευθύντρια Paul Mellon στο Yale Center for British Art (YCBA) του Πανεπιστημίου Yale στο New Haven του Connecticut. Το καλοκαίρι του 2024, αναλαμβάνει εκτελεστική διευθύντρια του Robert Rauschenberg Foundation στη Νέα Υόρκη. Στο παρελθόν, ήταν αναπληρώτρια διευθύντρια και επικεφαλής επιμελήτρια στο Dia Art Foundation, ενώ παλαιότερα υπήρξε αναπληρώτρια καθηγήτρια στο τμήμα Ιστορίας της Τέχνης και της Αρχιτεκτονικής στο Brown University και αναπληρώτρια καθηγήτρια στο τμήμα Ιστορίας Τέχνης στο Vanderbilt University. Η Martin έχει επίσης εργαστεί στο τμήμα των media, τεχνών και πολιτισμού του Ford Foundation στη Νέα Υόρκη. Το 2015, έλαβε Υποτροφία από το Andy Warhol Foundation για τη συγγραφή πάνω στην τέχνη.

Το 2012, η Martin επιμελήθηκε την έκθεση *Drop, Roll, Slide, Drip . . . Frank Bowling's Poured Paintings 1973–78* στην Tate Britain. Το 2014, συν-επιμελήθηκε την ομαδική έκθεση *Minimal Baroque: Post-Minimalism and Contemporary Art* στο Rønnebæksholm της Δανίας. Από το 2008 έως το 2015, ήταν συν-επικεφαλής του ερευνητικού προγράμματος για τον Αγγλο- Αμερικανό κριτικό τέχνης Lawrence Alloway στο Getty Research Institute ήταν συν-εκδότρια του βιβλίου *Lawrence Alloway: Critic and Curator* (Getty Publications, 2015), το οποίο κέρδισε το 2016 το βραβείο των Ιστορικών για το καλύτερο βιβλίο Βρετανικής Τέχνης. Το 2015, επιμελήθηκε μια ενδελεχή έκθεση για τον Robert Ryman στο Dia Foundation, όπου επίσης επέβλεψε εκθέσεις έργων των Dan Flavin, Sam Gilliam, Blinky Palermo, Dorothea Rockburne, Keith Sonnier, και Andy Warhol. Η Martin επιμελήθηκε το βιβλίο *Four Generations: The Joyner Giuffrida Collection of Abstract Art* (Gregory R. Miller & Co., 2016), εξετάζοντας μια σημαντική συλλογή μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης από καλλιτέχνες αφρικανικής καταγωγής. Το 2022, οργάνωσε στο YCBA την πρώτη επισκόπηση της δουλειάς της Bridget Riley στην Αμερική μετά από 20 χρόνια.

Η Martin έχει γράψει κείμενα για διάφορους καλλιτέχνες, συμπεριλαμβανομένων των Rasheed Araeen, Kader Attia, Rina Banerjee, Frank Bowling, Lara Favaretto, Sam Gilliam, Leslie Hewitt, Jacqueline Humphries, Asger Jorn, Eva LeWitt, Wangechi Mutu, Ed Ruscha, και Yinka Shonibare CBE RA.

Η έκθεση θα διαρκέσει από τις 16 Ιουνίου 2024 έως το Μάρτιο του 2025 και πραγματοποιείται στη Συλλογή Γιώργου Οικονόμου, Λεωφόρος Κηφισίας 80, 15125 Μαρούσι.

Οι ώρες λειτουργίας είναι Δευτέρα έως Παρασκευή από τις 10πμ έως τις 6 μμ., και κάθε Τετάρτη έως τις 8μμ. Για περισσότερες πληροφορίες ή εικόνες, παρακαλώ επικοινωνήστε με την Σουζάνα Φάις στο +30 210 8090559 ή στο souzana@artesia.gr